EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 10.8.2021.
COM(2021) 462 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o evaluaciji obveznog navođenja zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla za svinjsko, ovčje i kozje meso te meso peradi

1. UVOD

Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1337/2013[1] (dalje u tekstu „Uredba"), u skladu s člankom 26. stavkom 2. točkom (b) Uredbe (EU) br. 1169/2011[2], utvrđuje se obveza navođenja zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla za svinjsko, ovčje i kozje meso te meso peradi od 1. travnja 2015.

U skladu s člankom 26. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1169/2011 Komisija u roku od 5 godina od datuma primjene novih pravila Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o ocjeni obveznoga navođenja zemlje ili mjesta podrijetla za te proizvode od mesa.

Ovo izvješće usmjereno je na provedbu i učinak Uredbe u smislu njezine djelotvornosti, učinkovitosti, usklađenosti, relevantnosti i europske dodane vrijednosti.

Ostala razmatranja o općim pitanjima povezanima s označivanjem podrijetla i mogućim proširenjem na druge kategorije proizvoda (meso koje nije pretpakirano ili meso koje se upotrebljava kao sastojak u pripravcima i prerađenim proizvodima) nisu obuhvaćena jer će ona biti predmet posebnih procjena učinka koje će Komisija provesti u okviru strategije „od polja do stola"[3].

2. KONTEKST I PRAVNI OKVIR

Uredbom (EU) br. 1169/2011 utvrđena je osnova za postizanje visoke razine zaštite potrošača u vezi s informacijama o hrani, vodeći računa o razlikama u percepciji potrošača i njihovim potrebama za informacijama, istodobno osiguravajući nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta. U slučaju svježeg, rashlađenog i smrznutog svinjskog, ovčjeg i kozjeg mesa te mesa peradi njome se predviđa da je navođenje zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla obvezno te se Komisija ovlašćuje za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju posebna pravila.

---

[1] Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1337/2013 od 13. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu navođenja zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla za svježe, rashlađeno i smrznuto svinjsko, ovčje i kozje meso te meso peradi (SL L 335, 14.12.2013., str. 19.).

[2] Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL L 304, 22.11.2011., str. 18.).

[3] Strategija „od polja do stola" za pravedan, zdrav i ekološki prihvatljiv prehrambeni sustav, COM(2020) 381 final. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=CELEX:52020DC0381

Obveza se odnosi na neprerađeno pretpakirano svježe, rashlađeno i smrznuto meso, rezano u bilo kojem obliku, uključujući i mljeveno meso.

Komisija je u procjeni učinka provedenoj tijekom pripreme zakonodavstva[4] razmotrila tri mogućnosti politike: jednostavan model, s oznakom „EU/izvan EU-a", srednji model, s obveznim označivanjem zemlje uzgoja i klanja te model po uzoru na označivanje goveđeg mesa, koji uključuje i obvezno navođenje zemlje rođenja. Polazeći od situacije u kojoj potrošačima nisu bile dostupne nikakve informacije o zemlji ili mjestu podrijetla, odabran je srednji model jer se smatrao optimalnim za pružanje točnih, jasnih i korisnih informacija potrošačima o podrijetlu mesa, izbjegavajući pritom prekomjerno administrativno opterećenje gospodarskih subjekata i nadležnih tijela.

Temeljne sastavnice regulatornog okvira predviđenog Uredbom su:

1) sustav sljedivosti (članak 3.), kako bi se osiguralo da se pouzdani podaci lancem prenose do krajnjih potrošača;
2) pravila za formiranje serija (članak 4.), jer mogu znatno utjecati na uobičajeni tijek rada i na prakse povezane s nabavom;
3) kriteriji za povezivanje faza proizvodnje s informacijama na etiketama (članak 5.), jer se životinje često uzgajaju u više zemalja;
4) potreba da se osigura fleksibilnost kad je riječ o mljevenom mesu ili obrescima (članak 7.): na te se kategorije proizvoda primjenjuju posebna pojednostavnjena pravila jer obujam proizvodnje i lanac prerade otežavaju jednostavno osiguravanje fizičkog razdvajanja različitih serija.

Uredba se izravno primjenjuje u svim državama članicama od 1. travnja 2015.

3. EVALUACIJA

Ovo se izvješće uglavnom temelji na Radnom dokumentu službi Komisije „Evaluacija obveznog navođenja zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla za svježe, rashlađeno i

[4] Procjena učinka: *Mandatory Origin Indication for Unprocessed Pig, Poultry, Sheep and Goat Meat* (Obvezno navođenje podrijetla za neprerađeno svinjsko meso, meso peradi, ovčje i kozje meso) ; Vanjska studija: *Study on mandatory origin labelling for pig, poultry and sheep and goat meat* (Studija o obveznom označivanju podrijetla svinjskog mesa, mesa peradi, ovčjeg i kozjeg mesa): https://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/origin-labelling-2013_en

smrznuto svinjsko, ovčje i kozje meso te meso peradi"[5] u kojem se mogu pronaći sve pojedinosti o metodologiji upotrijebljenoj za prikupljanje dokaza te pojedinosti o postupku evaluacije.
Nadalje, vanjski izvođač[6] proveo je vanjsku studiju koju je Glavna uprava za poljoprivredu i ruralni razvoj (GU AGRI) naručila kao potporu unutarnjoj evaluaciji, a od 9. prosinca 2019. do 2. ožujka 2020.[7] održana je javna rasprava.

Prikupljeni dokazi upotrijebljeni su za evaluaciju Uredbe u smislu njezine djelotvornosti, učinkovitosti, usklađenosti, relevantnosti i europske dodane vrijednosti.

3.1 Djelotvornost i učinkovitost Uredbe

Razmotreni su sljedeći aspekti:

1. mjera u kojoj su gospodarski subjekti morali promijeniti postojeći sustav sljedivosti i strategije nabave, učinci zahtjeva povezanih sa serijama te jesu li ta tri aspekta utjecala na troškove;
2. učinak Uredbe na različite dionike lanca opskrbe hranom, na administrativno opterećenje i dodatne troškove te je li došlo do prijenosa troškova na krajnje potrošače;
3. mjera u kojoj nadležna tijela mogu provjeriti informacije;
4. mjera u kojoj su potrošačima pružene jasne i točne informacije;
5. pozitivni i negativni učinci na jedinstveno tržište EU-a i moguća ponovna nacionalizacija tržišta mesa;
6. utvrđivanje materijalnih i nematerijalnih koristi.

1. <u>Potrebne promjene postojećih sustava i strategija te učinak na gospodarske subjekte</u>

[5] SWD(2021)218 – Radni dokument službi Komisije: Evaluacija obveznog navođenja zemlje podrijetla za određeno meso.

[6] (Agra Ceas Consulting SA/ IHS Market i Areté Srl: *Evaluation study of mandatory country of origin labelling for certain meats* (Evaluacijska studija obveznog označivanja zemlje podrijetla za određeno meso), https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/cmef/products-and-markets/mandatory-indication-country-origin-labelling-certain-meats_en

[7] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/1892-Evaluation-of-mandatory-country-of-origin-labelling-for-certain-meats/public-consultation_hr

Postojećim sustavima sljedivosti uspostavljenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 178/2002[8] i u vezi sa zakonodavstvom o označivanju i registraciji stoke[9] općenito je moguće pružiti sve informacije koje su potrebne gospodarskim subjektima za ispravno označivanje zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla mesa. Nadležna tijela i gospodarski subjekti u lancu opskrbe smatraju da su informacije koje se dostavljaju pouzdane.

Glavna razlika između zahtjeva u vezi sa sljedivošću i informacijama o označivanju podrijetla odnosi se na pristupačnost informacija: podaci o sljedivosti obično nisu odmah potrebni, stoga bi radi označivanja sofisticiraniji informacijski sustavi mogli biti potrebni za pristup informacijama o podrijetlu. Evaluacijom nije dokazano da informacije osigurane pravilima o sljedivosti nisu bile dostatne kako bi bili ispunjeni zahtjevi za označivanje iz Uredbe. Izraženo je veliko povjerenje u djelotvornost sustava sljedivosti.

Gospodarski subjekti morali su uvesti tek minimalne promjene u sustavima sljedivosti koji su već u uporabi kako bi se uskladili s novim pravilima. Promjene su uglavnom bile usmjerene na osiguravanje pravilnog prijenosa informacija prikupljenih u lancu opskrbe hranom i na prilagodbu unutarnjeg sustava kako bi se zajamčilo pravilno razdvajanje živih životinja i mesnih proizvoda. Te su promjene uglavnom morali uvesti gospodarski subjekti koji rade s domaćim i uvezenim životinjama i/ili mesom.

Većina gospodarskih subjekata koji nabavu vrše iz više zemalja nije promijenila svoje prakse nabave, nego je poboljšala sustav razdvajanja živih životinja i mesa kako bi se zajamčilo pravilno označivanje. Slično tomu, zahtjevi povezani sa serijama[10] nisu doveli do promjena u praksama nabave jer su standardni postupci koji se primjenjuju u većini slučajeva već uključivali jasna pravila za formiranje serija u svrhu sljedivosti.

U različitim anketama povremeno su prijavljivani određeni negativni učinci (koje su uočili gospodarski subjekti):

– Uredbom bi se moglo pogodovati percepciji potrošača da su uvezeni proizvodi niže

[8] Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 031, 1.2.2002., str. 1.).

[9] – Uredba (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o uvođenju sustava označivanja i registracije životinja vrste goveda, označivanju govođeg mesa i proizvoda od govođeg mesa i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 820/97 (SL L 204, 11.8.2000., str. 1.).
– Direktiva Vijeća 2008/71/EZ od 15. srpnja 2008. o identifikaciji i registraciji svinja (SL L 213, 8.8.2008., str. 31.).
– Uredba Vijeća (EZ) br. 21/2004 od 17. prosinca 2003. o uspostavi sustava za označivanje i registraciju ovaca i koza i izmjeni Uredbe (EZ) br. 1782/2003 i direktiva 92/102/EEZ i 64/432/EEZ (SL L 005, 9.1.2004., str. 8.).

[10] „Serija”, kako je definirano u članku 2. stavku 2. točki (b) Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1337/2013, znači meso koje potječe od jedne jedine vrste (svinjsko, ovčje, kozje meso ili meso peradi), s kostima ili bez njih, razrezano ili mljeveno ili nerazrezano i nemljeveno, razrezano, mljeveno ili pakirano u praktički identičnim uvjetima.

kvalitete, stoga ih gospodarski subjekti sve više upotrebljavaju u industriji prerade mesa, a ne za konzumaciju u svježem obliku,
– mogući gubitak fleksibilnosti opskrbe s obzirom na to da u razdobljima nestašice nije moguće jednostavno prijeći na dobavljače iz drugih država članica.
Međutim, tijekom evaluacije nisu pronađeni sustavni i mjerljivi dokazi o negativnim učincima koje je prijavilo nekoliko gospodarskih subjekata u anketi o lancu opskrbe.

2. Utjecaj na troškove i novo administrativno opterećenje

Istraživanje lanca opskrbe i studije slučaja pokazali su da uvedene promjene imaju tek mali utjecaj na troškove jer su troškovi koji se podupiru za opća pravila o sljedivosti apsorbirali troškove provedbe novih pravila. Dostavljene procjene pokazuju da se povećanje troškova kretalo od zanemarivih vrijednosti do najviše 2 % u lancu opskrbe svinjskim mesom i mesom peradi, dok se za sektor ovčjeg/kozjeg mesa nisu mogle dostaviti procjene.
Ta minimalna povećanja troškova nisu prenesena duž lanca, a u okviru studije nisu pronađeni dokazi da su se cijene za potrošače promijenile kao posljedica provedbe Uredbe.

Smatra se da je novo administrativno opterećenje uzrokovano Uredbom bilo vrlo slabo: sustavi sljedivosti već su bili uspostavljeni prije stupanja Uredbe na snagu, a gospodarski subjekti sa složenim strategijama nabave mogli su se odlučiti za uporabu pojednostavnjenih informacija na oznakama, čime se na najmanju moguću mjeru sveo broj promjena za koje je potrebno ispuniti zahtjeve. Izuzeća za mljeveno meso i obreske omogućila su gospodarskim subjektima sa složenim izvorima da se odluče za pojednostavnjene strategije označivanja.

3. Mjera u kojoj nadležna tijela mogu provjeriti informacije

Nadležna tijela i gospodarski subjekti nisu izvijestili o sustavnim poteškoćama ili problemima u provedbi Uredbe. Nadalje, nadležna tijela nisu naišla na posebne probleme u provjeri usklađenosti sa zahtjevima iz Uredbe, posebno kad je riječ o zahtjevu za razdoblje uzgoja.

4. Kvaliteta informacija pruženih potrošačima

Anketa provedena među potrošačima pokazala je da je zemlja podrijetla važna pri kupnji svinjskog, ovčjeg ili kozjeg mesa te mesa peradi. Većina potrošača radije bira meso nacionalnog podrijetla jer smatra da je meso proizvedeno u njihovoj zemlji sigurnije ili kvalitetnije, a razina zadovoljstva informacijama koje se nalaze na oznaci općenito je visoka.

Međutim, u okviru ankete zabilježeno je slabo razumijevanje pojmova „uzgajano u" i „podrijetlo". Većina potrošača tumači izraz „uzgajano u" kao zemlju gdje je životinja provela cijeli svoj život ili kao zemlju rođenja životinje. Stoga je vjerojatno da će neki potrošači smatrati da su (nenamjerno) dovedeni u zabludu zbog oznake razdoblja uzgoja. To se uglavnom može pripisati nedostatku jasne komunikacije i posebnog znanja, a ne samoj Uredbi.

5. Učinci na unutarnju trgovinu

Kako bi se istražili mogući učinci na trgovinu unutar EU-a i moguću ponovnu nacionalizaciju tržišta, analizirani su trgovinski tokovi prije i nakon stupanja Uredbe na snagu. Postojeći trgovinski tokovi živih životinja ili mesa unutar EU-a nisu se znatno promijenili nakon stupanja Uredbe na snagu. Dva su moguća glavna razloga za to:

- u uključenim sektorima žive životinje uvoze se u dobi koja ne utječe na konačnu oznaku mjesta uzgoja,
- tržišni udio mesa nacionalnog podrijetla koje se prodaje u maloprodaji bio je visok već prije stupanja Uredbe na snagu.

6. Materijalne i nematerijalne koristi

Kad je riječ o koristima koje proizlaze iz stupanja Uredbe na snagu, više od polovice gospodarskih subjekata s kojima je provedeno savjetovanje nije prijavilo nikakve posebne materijalne koristi od provedbe Uredbe. Samo u nekoliko država članica (IE, EL, DE, DK) neki subjekti u sektoru svinjskog mesa prijavili su blago povećanje pristupa domaćem tržištu, ali to nije dovelo do postizanja viših cijena za proizvođače. Subjekti iz drugih država članica nisu prijavili nikakve promjene u dinamici domaćeg tržišta. Među nematerijalnim koristima najviše se isticalo povećanje transparentnosti, a posljedično i povjerenje potrošača.

3.2 Usklađenost Uredbe s drugim pravilima i propisima

Ključni je cilj Uredbe da se potrošačima pruže jasne, točne i smislene informacije o podrijetlu svježeg, rashlađenog i smrznutog svinjskog, ovčjeg i kozjeg mesa te mesa peradi i povezan je s ciljevima Uredbe (EU) br. 1169/2011 o informiranju potrošača o hrani.

Isti se cilj nastoji ostvariti i Uredbom (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju sustava označivanja i registracije životinja vrste goveda, označivanju govođeg mesa i proizvoda od govođeg mesa. U tom su smislu te dvije uredbe potpuno usklađene unatoč tome što Uredba (EZ) br. 1760/2000 ima šire područje primjene, kako je objašnjeno u nastavku.

Većina ispitanika u anketi o lancu opskrbe nije utvrdila nikakve nedosljednosti ili sukobe između ciljeva Uredbe (EU) br. 1337/2013 i ciljeva bilo kojeg drugog zakonodavstva EU-a.

Manji broj ispitanika prijavio je moguće nedosljednosti ili sukobe između obveznog označivanja zemlje podrijetla i cilja osiguravanja nesmetanog funkcioniranja jedinstvenog tržišta jer bi označivanje podrijetla moglo dovesti do ponovne nacionalizacije tržišta. Međutim, nisu otkrivene nikakve materijalne promjene u dinamici tržišta EU-a, a analizom se pokazalo da nema dokaza da je Uredba potaknula ili omela nesmetano funkcioniranje jedinstvenog tržišta.

Pravila o označivanju podrijetla govođeg mesa drugačija su i stroža nego za druge vrste mesa, pa su neki gospodarski subjekti to prijavili kao moguću nedosljednost. Naime, oznaka govođeg mesa uvijek uključuje zemlju rođenja, koja u Uredbi ne postoji, osim ako se upotrebljava oznaka „podrijetlo" pa se navode informacije o zemlji rođenja.

Međutim, trebalo bi uzeti u obzir da su pravila o označivanju podrijetla govođeg mesa utvrđena u Uredbi (EU) br. 1760/2000 donesena neposredno nakon krize govođe spongiformne encefalopatije zbog javnog zdravlja i sigurnosti hrane te kako bi se povratilo povjerenje potrošača nakon ozbiljnih poremećaja na tržištu. Stoga su ciljevi tih pravila bili opsežniji od ciljeva Uredbe i zahtijevali su stroži pristup[11].

[11] Za detaljnu analizu vidjeti izvješće *Evaluation of EU beef labelling rules* (Evaluacija pravila EU-a o označivanju govođeg mesa). https://op.europa.eu/hr/publication-detail/-/publication/bda60704-8451-11e5-b8b7-01aa75ed71a1

Slično tomu, tijekom evaluacijske studije nisu utvrđene nedosljednosti u definicijama i zahtjevima povezanima sa sljedivošću i označivanjem u odnosu na drugo zakonodavstvo EU-a.

Kad je riječ o izuzećima koja su dopuštena za uvezeno meso te mljeveno meso i obreske, izuzeća predviđena Uredbom (EU) br. 1760/2000 u slučaju govođeg mesa razlikuju se od onih predviđenih Uredbom (EU) br. 1337/2013 i ne temelje se na sustavnoj uporabi pojednostavnjene oznake podrijetla „EU/izvan EU-a".
Međutim, te razlike nisu se u istraživanjima smatrale znatnima, a zbog visoke raširenosti pozitivnih stajališta dionika u lancu opskrbe i nadležnih tijela moguće je zaključiti da su izuzeća predviđena Uredbom bolje prilagođena stvarnom stanju proizvodnje mljevenog mesa za te vrste mesa.

Analizom lanca opskrbe zapravo nije utvrđena nikakva nedosljednost u odnosu na izuzeća u vezi s označivanjem predviđena drugim relevantnim zakonodavstvom EU-a.
Konkretno, uporaba pojednostavnjene oznake podrijetla „EU/izvan EU-a" koja je Uredbom dopuštena za mljeveno meso i obreske dopuštena je na sličan način za posebne vrste proizvoda (med, svježe voće i povrće, maslinovo ulje)[12] koje su često rezultat više ili manje složenih kombinacija glavnih sastojaka podrijetlom iz više zemalja EU-a ili izvan EU-a, što se ponekad dosta često mijenja, zbog čega je razdvajanje proizvoda različitog podrijetla otežano ili besmisleno.
Naposljetku, pojednostavnjena oznaka podrijetla „EU/izvan EU-a" jedna je od mogućnosti za navođenje zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla glavnog sastojka hrane u skladu s člankom 2. Uredbe (EU) 2018/775[13], ako podrijetlo glavnog sastojka nije isto kao i podrijetlo konačnog proizvoda. Budući da se mljeveno meso i obresci upotrebljavaju kao glavni sastojci u mnogim pripravcima, čini se da su zahtjevi iz Uredbe (EU) br. 1337/2013 i Uredbe (EU) 2018/775 potpuno usklađeni.

3.3 Relevantnost Uredbe

[12] Direktiva 2001/110/EZ o medu (SL L 147, 31.5.2001., str. 41.), Uredba (EU) br. 543/2011 o svježem voću i povrću (SL L 157, 15.6.2011., str. 1.) i Uredba (EU) br. 29/2012 o maslinovom ulju (SL L 12, 14.1.2012., str. 14.).

[13] Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/775 o utvrđivanju pravila za primjenu članka 26. stavka 3. Uredbe (EU) br. 1169/2011 o informiranju potrošača o hrani u pogledu pravila o navođenja zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla glavnog sastojka hrane (SL L 131, 29.5.2018., str. 8.).

Analiza lanca opskrbe i anketa provedena među potrošačima jasno su pokazale da je pružanje jasnih, točnih i smislenih informacija potrošačima i dalje vrlo važno. To je u skladu s trenutačnom političkom raspravom o mogućem proširenju obveza označivanja podrijetla na širi skup kategorija proizvoda. Slično tomu, ali s manjim naglaskom, cilj izbjegavanja nepotrebnog opterećenja za gospodarske subjekte, trgovinu, upravne službe i okoliš i dalje se smatra relevantnim.

Gotovo tri četvrtine ispitanika u anketi o lancu opskrbe nije prijavilo nikakve nove potrebe koje su se pojavile od izrade nacrta Uredbe. Nove potrebe koje je prijavila manjina ispitanika mogu se sažeti na sljedeći način:

- proširenje obveznog označivanja podrijetla na prehrambene i ugostiteljske sektore, na pripravke i meso koje se upotrebljava kao sastojak u prerađenoj hrani,
- uključivanje mesa koje nije pretpakirano u kategorije za koje bi informacije o podrijetlu trebale biti obvezne,
- uključivanje mesa kunića.

S mišljenjem o tim novim potrebama ne slažu se svi, a neke od njih (tj. uključivanje mesa kunića) nisu predviđene postojećom pravnom osnovom (Uredba (EU) br. 1169/2011).

Analiza razvoja konteksta pokazala je sve veću uporabu interneta za kupnju hrane (internetska kupovina). Stoga se i potreba da na internetu budu dostupne pouzdane informacije smatra važnim čimbenikom koji treba uzeti u obzir u narednim godinama.

Zaključno, većina ispitanika u anketi dionika u lancu opskrbe i anketi nadležnih nacionalnih tijela smatrala je da je Uredba i dalje „u potpunosti" relevantna ili relevantna u „velikoj mjeri".

3.4 Europska dodana vrijednost Uredbe

Kako bi se procijenila dodana vrijednost Uredbe EU-a o obveznom navođenju zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla za predmetne vrste mesa, ispitani su sljedeći aspekti:

- bi li države članice uvele slična pravila da Uredba ne postoji i moguće posljedice neusklađenog sustava,
- koristi za unutarnje tržište od usklađenih pravila predviđenih Uredbom,
- evaluacija postojećih nacionalnih pravila koja su donijele države članice, uz ona koja su predviđena Uredbom (EU) br. 1169/2011 o informiranju potrošača o hrani

i ovom Uredbom te razlozi za takva pravila.

Mišljenja nadležnih tijela bila su podijeljena na ona koja bi, da Uredba ne postoji, vjerojatno uvela nacionalna pravila i ona koja ne bi.
Među državama članicama koje bi uvele pravila glavni razlog za to bila bi potražnja potrošača za takvim informacijama. Međutim, samo jedna trećina ispitanika smatrala je da bi uvođenje nacionalnih pravila bilo „sasvim izvedivo", a nitko to uvođenje nije smatrao „potpuno izvedivim". U tom je smislu Uredbom olakšano uvođenje takvih pravila u državama članicama koje su sklonije reguliranju označivanja podrijetla.

Većina nadležnih tijela, organizacija na razini EU-a i nacionalnih industrijskih organizacija smatrala je da se nacionalnim pravilima ne bi u potpunosti ispunili ciljevi EU-a koji se žele postići Uredbom. Samo petina nadležnih tijela smatrala je da bi se nacionalnim pravilima ostvarili ciljevi Uredbe. Većina je smatrala da bi nacionalna pravila dovela do nedostatka usklađenosti, s mogućim posljedicama na trgovinu na jedinstvenom tržištu, ili do mogućeg obmanjivanja potrošača jer se nacionalna pravila primjenjuju samo na domaće proizvode. Stajališta dionika razlikovala su se ovisno o stupnju u kojem domaći lanac opskrbe ovisi o trgovini unutar EU-a. U zemljama u kojima je ta ovisnost veća (primjerice kad je riječ o svinjskom mesu i mesu peradi u Njemačkoj te mesu peradi u Nizozemskoj i svinjskom mesu u Španjolskoj), vladalo je mišljenje da se u slučaju nepostojanja Uredbe nacionalnim propisima ne bi ispunili ciljevi EU-a ili bi se ispunili samo u ograničenoj mjeri.

Iako stupanje Uredbe na snagu, kao što je prethodno objašnjeno, nije omelo razvoj trgovine živim životinjama ili svježim mesom unutar EU-a i nije poremetilo funkcioniranje jedinstvenog tržišta EU-a, glavni utvrđeni rizici neusklađenosti sustava bili su sljedeći:

- različita količina informacija koje se pružaju potrošačima,
- moguće prepreke za trgovinu unutar jedinstvenog tržišta,
- nejednaki uvjeti za gospodarske subjekte.

Svi ti potencijalni negativni učinci učinkovito su spriječeni stupanjem Uredbe na snagu. Potrošačima u EU-u sada se pružaju iste informacije o proizvodima obuhvaćenima područjem primjene Uredbe i svi gospodarski subjekti iz EU-a moraju poštovati ista pravila, bez razlika među državama članicama.

Neke su države članice donijele nacionalne zakone kojima se uspostavlja sustav kontrole (DK, IE, IT), a druge su izmijenile postojeće nacionalne zakone kako bi osigurale usklađenost s Uredbom (EL, PL, RO).
U dvjema državama članicama (EL, PL) nacionalnim zakonodavstvom propisan je i dodatni zahtjev povezan s pružanjem informacija o zemlji podrijetla za svježe, rashlađeno i smrznuto svinjsko, ovčje i kozje meso te meso peradi koje se prodaje u rasutom stanju (tj. nije pretpakirano).
Dvije države članice (FI i FR) donijele su dodatne nacionalne propise kojima se proširilo područje primjene Uredbe na meso koje se upotrebljava kao sastojak ili meso koje se prodaje u restoranima i ugostiteljskim objektima.

Studija je pokazala da ti nacionalni propisi nisu imali izravan učinak na provedbu Uredbe.

4. ZAKLJUČCI

Pokazalo se da su sustavi sljedivosti razvijeni u okviru općih propisa o hrani učinkoviti u osiguravanju usklađenosti s Uredbom te su bile potrebne samo minimalne promjene (uglavnom u fazi prerade) kako bi se zajamčio pravilan prijenos informacija. Nije bilo dokaza da su određene informacije za ispravno označivanje podrijetla sustavno nedostatne.
Stoga su se sektori mogli nositi sa zahtjevima bez pretjeranog administrativnog opterećenja i troškova, posebno zahvaljujući izuzećima za mljeveno meso i obreske.
Minimalni troškovi koje snose gospodarski subjekti nisu preneseni duž lanca i nisu utjecali na cijene za krajnje potrošače.
Uredba je imala minimalan učinak na trgovinu unutar jedinstvenog tržišta EU-a. Uspostavom usklađenih pravila Uredba je pridonijela funkcioniranju jedinstvenog tržišta jer su zahvaljujući njoj gospodarskim subjektima iz EU-a pruženi jednaki uvjeti.
U tom smislu i s obzirom na to da se ciljevi Uredbe i dalje smatraju relevantnima, europska dodana vrijednost sastojala se od pružanja potrošačima u EU-u jednake količine informacija, a da se pritom ne ugrozi jedinstveno tržište EU-a i trgovina unutar EU-a.

Informacije koje se pružaju pokazale su se pouzdanima i u skladu s definicijama označivanja te ih nadležna tijela mogu u potpunosti provjeriti bez velikog napora ili opterećenja.

Međutim, razina razumijevanja tih definicija među potrošačima je niska. Točnije, potrošači slabo razumiju izraz „uzgajano u" kako je definiran u članku 5. Uredbe, za koji često misle da označava mjesto gdje je životinja rođena i gdje je provela cijeli svoj život. Stoga se ne može zaključiti da su informacije potpuno jasne i korisne potrošačima. Iako to pitanje nije povezano s provedbom Uredbe, moglo bi se riješiti boljom komunikacijom, posebno na maloprodajnoj razini.
Analiza je pokazala da je Uredba usklađena s ostalim zakonodavstvom EU-a o navođenju podrijetla, unatoč razlikama u odnosu na zakonodavstvo o označivanju goveđeg mesa koje su opravdane različitim kontekstima i razdobljima u kojima su ta dva zakonodavna akta sastavljena.

Zaključno, Uredba je sastavljena kako bi imala minimalan učinak na sektor i kako bi se istodobno potrošačima pružile odgovarajuće informacije za donošenje odluka o kupnji. Dokazi ukazuju na to da su ti ciljevi ispunjeni. Stoga u ovoj fazi nema potrebe za preispitivanjem postojećih odredbi. Ovim se zaključkom ne dovodi u pitanje opće preispitivanje informacija namijenjenih potrošačima iz strategije „od polja do stola".